

Sorteårordnen

Fakta:

Råder over land og soldater forskellige steder i Talansar.

Besidder mange mægtige magiske genstande.

Er stærkt allieret med baroniet Herrfarne.

Alt i alt har ordnen 1000 magere i riget.

Ordnen råder over 5000-7000 soldater som primært er oplært i hovedstaden.

Rangsystem.

Stormester (leder af ordnen)

Ærkemagerne. (ca. 1 i hver baroni)

Magerne.

Lærlingene.

Borgerne

Krigerne

Hirds folk (leje soldater som står uden for ordnen)

Navne:

Grundlægger: Janus den grønne (år 180-207)

Leder: Verbatim den røde (år 207-....)

Leder: Bryde den røde (kvinde)

Therkild den sorte (ærkemager af Baroniet Felhorst)

af Therkild den Sortes Hus:

Aieiya den Røde (mager)

Sigmar den gule (mager)

Olrik den Grønne (kriger, men mager af rang)

Kjertan byvagtskaptajn (kriger)

Ordnen er stiftet i år 180 af det øverste magies råd. Magerordnens opgave var samling af magere og kundskaber til bekæmpelse af orkerne. Under krigen påtog de sig deres navn, til ære for de mange faldne i krigens første år. Det år som siden kun blev omtalt som det sorte år. Deraf sorteårsordnen. Under den lange krig, bekæmper dette magerlaug med stor succes fjenden på alle tænkelige måder. De fører en ufin og beskidt krig. Magerne i Talansar får adgang til de forbudte magier (Nekromantikker magi) i år 184. Med sorteårsordnen i spidsen bliver nekromantikerne til. Man benyttede også magiske ritualer, hvormed man vækker dæmoner og lignende til live. Man skaber orksten som beskytter mod de grønne racer. Man lærer sig, at lave mægtige magiske stave. I det hele taget skabes der store landevendinger inden for det magiske felt. Under deres banner samles alle magere som ønsker at deltage i bekæmpelsen af orkerne. Der oprettes kompagnier bestående af magere og soldater. Disse optrænes i at samarbejde under slagene. Denne taktik viser sig at være meget vellykket. I år 185 danner denne orden og baroniet Herrfarne fælles kompagnier. Disse bliver hurtigt eliten blandt de sammensatte styrker. Denne magerorden bliver en af kongens vigtigste kampfælder. Orkerne frygter disse kompagnier som benytter magi og alle tænkelig kneb. Særligt det sorte banner med den orange drage er særlig berygtet. Dette symbol bruger magerne nemlig som deres tegn.

Deres magt mod slutningen af krigen er næsten ubegrænset og de står kun under kongen og den øverste magis råd. Denne orden har, hvis ikke den største, så meget stor andel i den sejr som vindes til sidst. Det er disse begivenheder der er med til at grundlægge ordnen.

Efter krigen mente mange at laugene ikke havde noget formål mere. De fleste magere forlod laugene og dannede selvstændige grupper, eller de vendte tilbage til de lauge de kom fra inden krigen. Der til kom også hele spørgsmålet om de forbudte magier og nekromantikerne. Dette udvikler sig til en skarpt optrukket kløft mellem ordnens grundlæggere og det øverste magis råd. Det samlede præsteskab erklærer denne magi for forbudt. Dette støttes af det øverste magis råd og ikke mindst af kongen. Sorteårsordnen anfører at det var disse magere som var med til at vinde krigen. Dette hjælper dog ikke. Lederen af sorteårsordnen Janus den grønne udvander fra det øverste magis råd i protest. Derefter går han til kongen og anmoder om amnesti for de nekromantiker som deltog i krigen. Dette bevilger kongen. Dog med den undtagelse, at de skal afsvære brugen af de forbudte magier. Dette går ærkemageren med til. Dermed sikres, at sorteårsordnen kan fortsætte som selvstændig magerorden og de fortsætter med at sidde i kongens råd. Dog afbryder ordnen al kontakt til det øverste magis råd. Janus den grønne dør 17 år efter krigens afslutning. Som ny leder vælges Verbatim den røde. Han bliver den sidste leder af ordnen som sidder i kongens råd. I de efterfølgende år svækkes laugenes anseelse støt. Det før så ærede lauge bliver ligefrem bortvist fra deres hovedkvarter, som følge af magtkampene mellem dronning Anehuria og rigsrådet. Stærkt medvirkende er også, interne magtkampe hos laugenes tilbageværende medlemmer. Samt beskyldninger om fortsat brug af den forbudte magi. Dette sker år 280.

Deres hus ligger nu i den fattige del af byen. Sorteårs magerenes tårn er et stort tårn. Blottet for pynt. Omkring det ligger flere aflukkede gårde og huse. Det er faktisk en fæstning Deres virke består hovedsagelig af velgørende arbejde blandt de fattige og hjemløse i hovedstaden. De holder en forholdsvis orden i denne lovløse del af byen. De er meget afholdte blandt de fattige og svagt stillede borgere i hovedstaden. Hvem de ofte støtter og hjælper. De værger nye medlemmer blandt de hjemløse og fattige. Mange forældreløse børn tager ordnen til sig. De får så en uddannelse indenfor det område hvor de har talent. Dette betyder, at mange dygtige håndværkere i dag tjener ordnen. Men også frygtede Krigere forlader deres skoler. De har nemlig stadig soldater i deres sold. De benyttes som vagter og til beskyttelse af ordensbrødre som bevæger sig rundt i riget. Altså råder denne magerorden over en styrke af private soldater. Men ikke mindst er det blandt de fattige, at de finder de mest talentfulde børn og giver dem en uddannelse som magi brugere. Deres virke i den fattige del af byen betyder dog ikke, at de ikke stadig har magt i riget. Det tætte samarbejde med baroniet Herrfarne er intakt. Indenfor de sidste par generationer har ordnen haft meget fremgang. De har med dygtighed involveret sig i handels ruter og alt fra kro drift til fremstilling af våben. Mange værksteder rundt om i landet ejes på denne måde af sorteårsordnen. Dette har betydet en økonomisk fremgang og dermed forøget indflydelse.

Orkstenene findes stadig hos nogle af laugets medlemmer, skønt mange er gået tabt. De øverste i ordnen benytter stadig magiske stave, som de dygtigste blandt dem er i stand til at fremstille. Men deres tydeligste tegn er den sorte helcirkel kappen som alle magere af ordnen har på. Hos denne orden har farven betydning. Alle magere af ordenen vælger en farve som afspejler deres personlighed. Til dette kan også tilføjes, at de mest betydningsfulde af dem tillige har en kant af halvmåner i kanten af deres kapper. Denne orden har deres speciale i magiske ritualer som de ofte benytter til at fremstille magiske genstande eller vække kraftige besværgelser med. Det siges tillige, at i deres magiske biblioteker findes viden som ligger helt tilbage fra den store krig.

Deres rødder fra den store krig er ikke glemt. De vogter stadig over riget. De har meddelere og magere udstationeret i de fleste regioner. Men hvad få ved er, at her mødes mange af rigets mægtige mænd. Her holdes møder blandt sammensvorne. Her træffes beslutninger om krig og fred. Herfra går der budstikke til rigets fjerneste kroge. Her bliver alle informationer og kundskaber delt og meget holdt hemmelig. Betydningen af gamle skrifter, kan findes her. Mægtige magiske genstande gemmes og kundskaber, som ellers er glemt, bliver givet videre. Tårnet har ruget over deres hemmeligheder igennem generationer. Men en ting er sikkert. Denne orden af magere og deres sammensvorne er måske en af de mest magtfulde faktorer i kongedømmet. De er ikke som magerne er normalt. De beskæftiger sig med handel og magt på en måde som ikke er normal for magerordner. I denne orden kan ikke magibrugere få meget høje stillinger, også med magt over ordnens magere. Men det er dog en sjældenhed. Når dette sker, bliver de ophøjet til magere og får således en helcirkel kappe. Det er set selv deres krigere får denne status. Altså er deres rang i magien ikke altid bestemmende for deres rang i ordnen.

Men herom hviskes der i gyder og kroge. "Disse magere er mere end de giver sig ud for. De har spioner alle vegne og deres magere har for stor indflydelse på magtens folk" Meget gamle folk, nikker eftertænksomt og mumler ordet månekåber.

Efter krigen mod Skyggedronningen har ordnen igen haft fremgang. De sidder blandt andet igen i kongens råd (Bryde den røde). Dette skyldes først og fremmest at de kastede sig ud i krigen på kongens side. Og at de efter krigen sværgede troskab overfor kongen. Modsat magiens råd som kun ville sværge troskab overfor kongeriget. Ordnen har benyttet lejligheden til at tilrane sig yderligere landområder. Dette er ikke noget som adelen bryder sig om.

I år 879 vælges Therkild den sorte af sorteårsordnen til baron af Felhorst baroniet. Dette betyder at ordnen reelt ejer et baroni. Dette sker til adelens åbenlyse forargelse. Dog ikke baroniet Herrfarne som man er stærkt allieret med.